

Nr 688

Av herrar Larsson i Norderön och Jönsson i Ingemarsgården,
om särskilt statsbidrag till företagareföreningen i Jämtlands län.

(Lika lydande med motion nr 555 i Första kammaren)

Till följd av länets näringslivsstruktur har den allmänna utvecklingen medfört speciella problem i Jämtlands län. Den dominerande näringsgrenen inom länet är jord- och skogsbruket med binäringar medan industrien har den relativt lägsta sysselsättningen av samtliga rikets län. Dessa förhållanden och problem har också uppmärksamrats av Kungl. Maj:t, som redan år 1959 uppdrog åt länsstyrelsen i länet att i samråd med arbetsmarknadsstyrelsen göra en utredning rörande länets näringsliv. Utredningen lämnade sitt betänkande år 1963 med en rad konkreta åtgärdsförslag. I sammanfattningen anfördes bl. a. »Såväl för att skapa bättre balans mellan samhällets utgifter och inkomster i Jämtlands län som för att skapa bättre levnadsförhållanden för den i länet kvarblivande befolkningen är det sålunda angeläget att snara och förhållandevis radikala åtgärder vidtagas för länet» (SOU 1963: 45, s. 358). Förslagen i betänkandet behandlades i anslutning till behandlingen av betänkandet »Aktiv lokaliseringspolitik» (SOU 1963: 58). I proposition nr 185 år 1964 angående riktlinjer för en aktiv lokaliseringspolitik m. m. uppgavs att strukturproblemen i Jämtlands län skulle vara av samma karaktär som i stora delar av övriga norrlandslän, varför principiellt andra eller längre gående lokaliseringpolitiska insatser inte borde övervägas än för det norra stödområdet i övrigt.

Enligt vår mening har emellertid Jämtlands län strukturproblem av påtagligt större storleksordning än övriga norrlandslän. Andelen sysselsatta inom skogs- och jordbruk är större liksom andelen industriellt sysselsatta är väsentligt mindre än inom övriga norrlandslän.

Lokaliseringsstödet avser endast medverkan vid finansiering av anläggningstillgångar. Såsom bl. a. framgår av stapeldiagram i bilaga 13 i årets statsverksproposition (s. 11, fig. 1) har lokaliseringsstödet varit av blygsam omfattning för Jämtlands län. Detta torde bl. a. bero på att lokaliseringsstödet till cirka 90 % kommit att omfatta befintliga företag, varigenom Jämtlands län med fåtaliga och små industriföretag ej kunnat utnyttja lokaliseringsstödet i önskvärd omfattning.

Inom alla områden av industriell verksamhet pågår en utveckling i allt snabbare tempo. Detta medför att i ett län som Jämtlands med fåtaliga industrier och låg industriell sysselsättning särskilda insatser måste göras under ett uppbyggnadsskede. Det är icke tillräckligt med nuvarande lokaliseringstöd, som endast avser hjälp vid finansiering av verkstadslokaler och maskiner.

Företagareföreningen i Jämtlands län har mot bakgrunden av de speciella förhållandena i länet gjort särskilda insatser för förmedlingsverksamhet och konsultverksamhet såsom närmare redogöres för i ovan omnämnt betänkande (SOU 1963: 45, s. 212 ff.). Resultaten av dessa initiativ har haft en positiv trend men fordrar ytterligare resurser för att kunna fullföljas. Länsutredningen för Jämtlands län föreslog också en väsentlig utbyggnad av föreningens verksamhet, men detta förslag har lämnats helt utan åtgärd. Företagareföreningen har därför varit nödsakad att minska på omfattningen av sin verksamhet.

I årets statsverksproposition har under reservationsanslaget Bidrag till företagareföreningar m. fl.: Administrationskostnader angivits att ett belopp på 100 000 kronor skall avse ett särskilt bidrag till företagareföreningen i Norrbottens län för verksamhet inom Tornedalen. Såsom med all tydlighet torde framgå av omnämnda länsutredning och ovan anförda råder så speciella förhållanden i Jämtlands län att ett särskilt bidrag även synes vara motiverat till företagareföreningen i Jämtlands län för ökad rådgivningsverksamhet.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1967/68 under anslaget »Bidrag till företagareföreningar m. fl.» anvisa ett med 100 000 kronor förhöjt anslag såsom särskilt bidrag till företagareföreningen i Jämtlands län för utökad rådgivningsverksamhet.

Stockholm den 26 januari 1967

Erik Larsson (cp)

i Norderön

Elias Jönsson (fp)

i Ingemarsgården
